

ÎNCHEIERE

6 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător
judecătorii

Mariana Pitic
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu

examinând cererea lui Petru Pleșca cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Petru Pleșca împotriva lui Sergiu Juc și Andrei Juc cu privire la declararea nulității acordului de colaborare,

c o n s t a t ă :

La data de 17 iulie 2015 Petru Pleșca a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sergiu Juc și Andrei Juc cu privire la declararea nulității acordului de colaborare.

Prin hotărârea din 28 iunie 2017 a Judecătoriei Hâncești, sediul Central acțiunea depusă de către Petru Pleșca a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Petru Pleșca și s-a menținut hotărârea din 28 iunie 2017 a Judecătoriei Hâncești, sediul Central.

Prin încheierea din 15 august 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost considerat inadmisibil recursul declarat de Petru Pleșca.

Prin încheierea din 28 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca inadmisibilă cerere de revizuire depusă de Petru Pleșca.

Prin încheierea din 15 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă ca inadmisibilă cererea depusă de Petru Pleșca cu privire la revizuirea deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 28 iunie 2017 a Judecătoriei Hâncești, sediul Central.

La 30 ianuarie 2019 Petru Pleșca a declarat recurs împotriva încheierii din 15 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Iar, la data de 26 februarie 2019 Petru Pleșca a depus cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

În motivarea cererii a indicat că, instanța de fond și de apel au dat o apreciere greșită acordului de colaborare, acesta fiind interpretat ca un contract.

A indicat că, contractul este mijloc juridic de realizare a intereselor personale, „libertatea, adică facultatea naturală de a face ceea ce-i place, este starea normală a

omului”. Contractul reprezintă expresia libertății individului în dreptul privat. Contractul este, în întreaga lume, instrumentul cvasi exclusiv al circulației averilor și unul dintre mecanismele juridice esențiale ale activității economice.

A precizat că, existența incontestabilă a contractelor speciale, nu presupune, implicit și existența unui contract general. Respectiv, în viața reală așa zisul „contract-izvor de obligații”, nu există.

Astfel, în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și g) și art. 140 din Constituție, art. 26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 6, 61, 62 lit. a) și e) din Codul jurisdicției constituționale și art. 12¹ din Codul de procedură civilă a solicitat admiterea cererii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și transmiterea cererii Curții Constituționale privind controlul constituționalității prevederilor indicate în cerere.

Examinând cererea lui Petru Pleșca cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că aceasta urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.12¹ alin. (2) din Codul de procedura civilă, la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit. a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Colegiul atestă că, la 9 februarie 2016, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a adoptat Hotărârea nr. 2 „Pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova (excepția de neconstituționalitate) (sesizarea nr. 55b/2015)”, prin care s-a decis că în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională. Totodată, s-a dispus că excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu.

De altfel și conform §79-80 din hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție, controlul concret de constituționalitate pe cale de excepție constituie singurul instrument prin intermediul căruia cetățeanul are posibilitatea de a acționa pentru a se apăra împotriva legislatorului însuși, în cazul în care, prin lege, drepturile sale constituționale sunt încălcate. Curtea precizează că dreptul de acces al cetățenilor prin intermediul excepției de neconstituționalitate la instanța constituțională reprezintă un aspect al dreptului la un proces echitabil.

Conform § 82-83 din aceeași hotărâre, Curtea a reținut că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

(1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

(2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

(3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

(4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Totodată, se notează că Curtea Supremă de Justiție, nu are în competență de a decide admisibilitatea sesizării, întrucât Curtea Constituțională a constatat că sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza. O astfel de interpretare asigură principiul constituțional al independenței tuturor judecătorilor în soluționarea cauzelor și supremația Constituției în procesul de apărare a drepturilor și libertăților fundamentale.

La caz, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că nu sunt întrunite condițiile necesare stabilite de Curtea Constituțională în hotărârea nr. 2 din 9 februarie 2016 pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate, or, una din condițiile ce urmează a fi întrunite la înaintarea cererii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate este că obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție.

În speța dedusă judecării, reclamantul prin acțiunea înaintată a solicitat declararea nulității acordului de colaborare din 1 februarie 2012 semnat de către Andrei Juc, Sergiu Juc și Petru Pleșca, însă instanțele de judecată au respins cererea de chemare în judecată, interpretând acordul dat ca fiind un contract.

În acest sens Petru Pleșca a menționat că instanțele de judecată au încălcat și au aplicat eronat normele de drept material, acestea fiind în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Examinând solicitarea lui Petru Pleșca, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ Curții Supreme de Justiție o reține ca fiind neîntemeiată, deoarece solicitantul nu a specificat legea ce urmează a fi supusă controlului constituționalității de către Curtea Constituțională.

Prin urmare, nu este temei de sesizare a Curții Constituționale în ordinea art. 12¹ din Codul de procedură civilă.

Distinct de cele expuse supra, Colegiul relevă că, sesizarea abordează în esență situații de fapt cu caracter litigios, care țin de analiza aplicării unei dispoziții legale unei situații concrete. Deși, Curtea Constituțională nu este competentă a analiza aplicarea unei dispoziții legale unei situații concrete.

La fel, instanța menționează că, soluționarea litigiilor concrete între persoane concrete este atribuția exclusivă a instanțelor judecătorești, acestea fiind și singurele în măsură să cuantifice în concreto efectele aplicării normei la situația de fapt dedusă instanței.

Deci, având în vedere că nu sunt întrunite condițiile menționate la § 82 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituția Republicii Moldova, rezultă netemeinicia cererii lui Petru Pleșca privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și, cu titlu de consecință, urmează a fi respinsă

În conformitate cu art. 12¹, art. art. 269-270 din Codul de procedura civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge cererea lui Petru Pleșca cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Petru Pleșca împotriva lui Sergiu Juc și Andrei Juc cu privire la declararea nulității acordului de colaborare.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecător

Mariana Pitic

judecătorii

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu